

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-1.720.65.2021.IM

Warszawa, 22 kwietnia 2022 r.

DECYZJA DNR-1/15/2022

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa magnesu kanapka nr Q5OLYA5QH-085030 oraz magnesu słodki deser nr Q5OLYA5QH-085010, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę BARDON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że do produktów, które ze względu na wygląd kojarzący się małym dzieciom z kanapką czy słodkim deserem, oraz ich konstrukcją pozwalającą na łatwe odgryzienie lub oderwanie ich fragmentu, dołączone są magnesy w kształcie kółka, które mogą być w trakcie zabawy przez nie połknięte, co może być przyczyną uduszenia, dlatego produkty te nie są bezpieczne i:
  - a) w przypadku magnesu kanapka nr Q5OLYA5QH-085030 oraz magnesu słodki deser nr Q5OLYA5QH-085010, które nie zostały wprowadzone na rynek – zakazuje temu przedsiębiorcy wprowadzania ich na rynek i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego nakazu,
  - b) w przypadku magnesu kanapka nr Q5OLYA5QH-085030 oraz magnesu słodki deser nr Q5OLYA5QH-085010 wprowadzonych na rynek – nakazuje temu przedsiębiorcy natychmiastowe wycofanie ich z rynku;

- 2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę BARDON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do przekazania dowodów wykonania pkt 1 decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji;
- 3) art. 33a ust.2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. magnesu kanapka nr Q5OLYA5QH-085030 oraz magnesu słodki deser nr Q5OLYA5QH-085010, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę BARDON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 8 listopada 2021 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli nr NB.8361.462.2021 dotyczący magnesu kanapka nr Q5OLYA5QH-085030 oraz magnesu słodki deser nr Q5OLYA5QH-085010 (dalej jako: „magnes kanapka” i „magnes słodki deser”), wprowadzonych na polski rynek przez przedsiębiorcę BARDON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie.

Magnes kanapka jest wykonany z gąbczastego tworzywa sztucznego, wklejonego do papierowej osłonki - po ściągnięciu produkt zmniejsza swoją objętość, po czym powraca do pierwotnego rozmiaru. Po odklejeniu osłonki (luźno przyklejonej) możliwy jest dostęp do magnesu o średnicy 2,4 cm, który w całości mieści się w cylindrze do pomiaru małych elementów, który swoim kształtem i wielkością imituje przełyk dziecka. Produkt ten wykonany jest z tworzywa łatwo dającego się oderwać czy odgryźć. Magnes słodki deser również wykonany jest z gąbczastego tworzywa sztucznego, wklejonego do papierowej osłonki i po ściśnięciu zmniejsza swoją objętość, po czym powraca do pierwotnego rozmiaru. Imitacja polewy jest sztywne. Od produktu z łatwością odrywają się poszczególne elementy.

Magnesy wyglądem, kształtem, wagą, rozmiarem oraz zapachem przypominają prawdziwe produkty żywnościowe.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie detalicznym „Chiński market” w Krakowie, należącym do przedsiębiorcy WEI YU sp. z o. o. z siedzibą w Jaworznie, inspektorzy Inspekcji Handlowej przeprowadzili badania organoleptyczne ww. magnesów w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i znakowania produktów, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie (Dz.U. z 2004 r. Nr 71, poz. 644) (dalej jako „rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r.), jak również obowiązujących w danym sektorze zasad dobrej praktyki odnoszących się do bezpieczeństwa produktów, aktualnego stanu wiedzy i techniki oraz uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktów.

Przedmiotowe produkty poddano ocenie organoleptycznej, w wyniku której stwierdzono, że:

- wygląd, kolor, kształt, rozmiar magnesów mogą być szczególnie atrakcyjne dla małych dzieci, którym produkty te w sposób jednoznaczny mogą skojarzyć się z kanapką lub słodkim deserem,

- konstrukcja magnesów pozwala na łatwe oderwanie lub odgryzienie fragmentu, przy czym w wyniku uścisku szczęki materiał produktów ulega obkurczeniu, a przy próbie przełknięcia powraca do pierwotnego rozmiaru, co może być przyczyną uduszenia,

- do produktów dołączony jest magnes, który bez większego wysiłku daje się odłączyć, magnes ten w całości mieści się w cylindrze do pomiaru małych elementów, imitującym przełyk dziecka, co oznacza, że dziecko może próbować połknąć magnes, co z kolei może być przyczyną zadławienia,

- na produktach, w instrukcji obsługi ani w żaden inny zwyczajowo przyjęty sposób nie uwidoczniono ostrzeżenia wskazującego na konieczność przechowywania produktu z daleka od małych dzieci oraz informacji, że produkt nie nadaje się do jedzenia.

Dowód: protokół i akta kontroli (nr WPR.8361.462.2021) - k. 1-71 akt kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 17 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę BARDON sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ww. magnesów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do potwierdzenia jej roli w obrocie kwestionowanymi produktami i do przekazania informacji na temat ilości produktów wprowadzonych na rynek oraz listy przedsiębiorców, którzy nabyli od niej te produkty. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby produktów posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym, okresu, w którym produkty te były wprowadzane na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 17 grudnia 2021 r.- k. 72-77 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na nieprzekazanie przez stronę postępowania odpowiedzi na powyższe pismo, Prezes UOKiK powiadomił stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 lutego 2022 r. – k. 78 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie ustosunkowała się do powyższego pisma.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca BARDON spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wprowadził magnes kanapkę nr Q5OLYA5QH-085030 oraz magnes słodki deser nr Q5OLYA5QH-085010 na polski rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się importera produktu, jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela,

w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania, na wezwanie inspektorów Inspekcji Handlowej, przedłożyła fakturę zakupu kwestionowanych produktów od chińskiego przedsiębiorcy.

Dowód: protokół i akta kontroli nr WPR.8361.462.2021 - k. 1-71   akt kontroli
                    Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Przedmiotowe produkty zostały poddane ocenie organoleptycznej, w wyniku której inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że:

- ich wygląd, kolor, kształt, rozmiar mogą być szczególnie atrakcyjne dla małych dzieci, którym produkty te mogą kojarzyć się z kanapką lub słodkim deserem,

- konstrukcja magnesów pozwala na łatwe oderwanie lub odgryzienie ich fragmentów, przy czym w wyniku uścisku szczęki materiał produktów ulega obkurczeniu, a przy próbie przełknięcia powraca do pierwotnego rozmiaru, co może doprowadzić do uduszenia się dziecka,

- do produktów dołączony jest magnes, który z łatwością daje się odłączyć od całości konstrukcji, magnes ten mieści się w cylindrze do pomiaru małych elementów, imitującym przełyk dziecka, co oznacza, że dziecko może próbować połknąć magnes, co z kolei może być przyczyną zadławienia,

- na produktach, w instrukcji obsługi ani w żaden inny zwyczajowo przyjęty sposób nie uwidoczniono ostrzeżenia wskazującego na konieczność przechowywania produktów z daleka od małych dzieci oraz informacji, że produkt nie nadaje się do jedzenia.

Mając na uwadze powyższe nieprawidłowości inspektorzy Inspekcji Handlowej uznali, iż magnes kanapka i magnes deser stwarzają poważne zagrożenie dla małych dzieci.

W związku z tym, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a także § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r., zgodnie z którym produkty, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, zwane dalej "imitacjami", nie mogą posiadać cech i właściwości wywołujących u konsumentów, zwłaszcza u dzieci, przeświadczenia, że są to środki spożywcze, jeżeli próba konsumpcji imitacji może powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi. Tym samym, kwestionowane magnesy stwarzają zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników - małych dzieci, które mogą wziąć do ręki magnes i w trakcie zabawy spróbować odgryźć z niego część, tj. kawałek tworzywa, a także odzepić sam magnes i oba te elementy połknąć, co naraża konsumentów (małe dzieci) na utratę zdrowia lub nawet życia. Podobne produkty (magnesy na lodówkę imitujące ciastko – muffinkę) zostały zgłoszone do RAPEX, który jest unijnym systemem szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych między państwami członkowskimi i Komisją Europejską (notyfikacja nr A12/1323/19).

Ze zgromadzonego w toku kontroli inspektorów reprezentujących Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej materiału dowodowego wynika, że strona postępowania zakupiła 576 sztuk magnesu kanapka i 576 sztuk magnesu słodki deser od chińskiego przedsiębiorcy (łącznie 1 152 sztuki) na podstawie faktury z 3 września 2019 r.

Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania, w piśmie z 17 grudnia 2021 r., został poinformowany przez Prezesa UOKiK o wszczęciu postępowania. Ponadto, organ nadzoru wskazał stronie postępowania, jakie informacje oraz dowody, zwłaszcza dotyczące obrotu produktami będącymi przedmiotem niniejszego postępowania, powinna przedstawić. W toku postępowania strona nie udzieliła odpowiedzi na żadne z pism Prezesa UOKiK, nie nawiązała żadnego kontaktu ani nie przekazała żądanych przez organ informacji oraz

dowodów. Pomimo posiadanej wiedzy, że magnesy mogą nie spełniać ogólnych wymagań bezpieczeństwa strona postępowania nie podjęła żadnej współpracy z organem nadzoru, wobec czego Prezes UOKiK był zobligowany podjąć środki przewidziane w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W przypadku stwierdzenia, że produkt nie jest bezpieczny, Prezes UOKiK stosuje środki określone w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 24 ust. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów powyższe środki mogą być stosowane wyłącznie w celu odwrócenia niebezpieczeństwa oraz zapewnienia ochrony zdrowia i życia konsumentów. Środki te można stosować pojedynczo lub łącznie, w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktu, jak również zagrożenia stwarzanego przez produkt.

Ze względu na zagrożenia stwarzane przez magnes kanapka i słodki deser, Prezes UOKiK uznał za niezbędne zakazanie wprowadzania przedmiotowych produktów na rynek oraz nakazanie ich natychmiastowego wycofania z rynku. W związku z powyższym, strona postępowania w pierwszej kolejności powinna przedłożyć oświadczenie o niewprowadzaniu tych produktów ponownie na rynek. W przypadku zaś magnesów wprowadzonych na rynek niezbędne jest podjęcie działań mających na celu odebranie tych produktów od dystrybutorów i przekazanie Prezesowi UOKiK dowodów tych działań w postaci faktur korygujących. Jeśli dystrybutorzy nie posiadają już magnesów, strona postępowania powinna przedstawić ich oświadczenia potwierdzające tę okoliczność. Magnesy będące w posiadaniu strony postępowania, jak również odebrane od dystrybutorów powinny zostać zniszczone (jako dowód należy przedstawić protokół likwidacji wraz ze zdjęciami zniszczonych magnesów, dokument przekazania do utylizacji albo fakturę potwierdzającą wykonanie takiej usługi przez zewnętrzny podmiot). W przypadku nieposiadania przez stronę postępowania kwestionowanych magnesów, powinna przedłożyć Prezesowi UOKiK stosowne oświadczenie.

Zastosowany przez Prezesa UOKiK środek określony w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest adekwatny do zagrożenia stwarzanego przez produkt będący przedmiotem postępowania.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż magnes kanapka i magnes słodki deser nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca naruszył

obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK w pierwszej kolejności uznał brak współpracy strony postępowania z organem nadzoru. Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów producenci i dystrybutorzy, w zakresie prowadzonej działalności, są zobowiązani współpracować z organem nadzoru i wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej w celu uniknięcia lub eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkty przez nich dostarczane lub udostępniane. W toku postępowania dwa pisma skierowane na adres strony postępowania zgodny z wpisem w Krajowym Rejestrze Przedsiębiorców - zgodnie z adnotacją na zwrotnym potwierdzeniu odbioru – zostały odebrane przez osobę uprawnioną do odbioru, co pozwala przyjąć, że strona postępowania posiadała wiedzę o toczącym się postępowaniu. Należy również zauważyć, że w toku kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej prowadzonej u przedsiębiorcy, który zakupił magnesy od strony postępowania, na pisemne wezwanie inspektorów wysłane pocztą tradycyjną, strona postępowania przekazała mailem fakturę zakupu, w związku z czym

wiedziała ona o czynnościach prowadzonych wobec kwestionowanych magnesów, a organ nadzoru miał podstawy przyjąć, że w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa magnesów podejmie działania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. W konsekwencji braku jakiejkolwiek reakcji strony postępowania, żadna sztuka produktu nie została wycofana z rynku, co oznacza, że magnesy mogą pozostawać w dalszym ciągu na rynku stwarzając zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia dzieci. Ponadto, za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK wziął pod uwagę długi okres wprowadzania magnesów na rynek (od 3 września 2019 r. strona postępowania zakupiła 1 152 sztuki) oraz stwierdzony przez inspektorów Inspekcji Handlowej poważny poziom ryzyka związanego z zagrożeniem stwarzanym przez produkty.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał fakt, że wobec strony postępowania nie było prowadzone wcześniej postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z uwagi na nieprzedłożenie żadnych informacji czy dokumentów dotyczących ilości sprzedanych produktów oraz ceny sprzedaży jednej sztuki produktu, Prezes UOKiK nie był w stanie określić jaką korzyść majątkową strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży kwestionowanych magnesów.

Tym samym, wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została

uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż żadna z wymienionych przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie znajduje zastosowania. Należy wskazać, iż magnesy należą do kategorii produktów, które konsumenci nabywają z zamiarem dłuższego użytkowania, w związku z czym wzrasta prawdopodobieństwo, że konsumenci posiadają je w swoich gospodarstwach domowych. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało naruszone. Ponadto, strona postępowania nie podjęła żadnych działań mających na celu wycofanie z rynku kwestionowanych produktów od ich odbiorców, narażając tym samym konsumentów na zagrożenia związane z ich użytkowaniem.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych

(Dz. U. Nr 87, poz. 814), organ nadzoru dokonuje wpisu do rejestru z urzędu, niezwłocznie po otrzymaniu potwierdzenia doręczenia stronie decyzji.

Zgodnie z art. 30 ust. 4 pkt 1 i ust. 4b pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK usuwa wpis w rejestrze w przypadku, gdy osoba zainteresowana udowodni, że wycofano produkt z rynku, jednak nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od przekazania przez nią dowodów w tym zakresie.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 i 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania

wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
  - 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
  - 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje:

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
~~Jadwiga Gumerka~~ Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/